

[Aksel Larsen.]

avancer. Det, der interesserer mig, er dette, om hensigten med lovforslaget er, at man vil gribe ind overfor de foregåede urimelige pris- og avanceforhøjelser og føre disse priser og avancer tilbage til det niveau, de var på før den 1. marts, og om ministeren er sindet at administrere den ændrede lov i den retning. Jeg håber, at ministeren vil være i stand til at give oplysninger og udtrykke sin mening om dette spørgsmål, men jeg vil samtidig sige, at det ville gøre den foreslåede bestemmelse adskilligt mere effektiv, hvis man samtidig i prisloven indsatte en ny paragraf som af os i vort ændringsforslag under nr. 1 foreslået, sålydende:

„Uanset de i denne lovs øvrige paragraffer indeholdte bestemmelser er det forbudt og strafbart uden forudgående samtykke fra priskontrolrådet at forhøje en vares pris eller at beregne en højere pris end den, der var lovligt gældende den 1. marts 1950.“

Det er vor mening, at en sådan paragraf under alle omstændigheder bør befinde sig i prisloven, forlængst burde være indsat, og vi beklager meget, at man i november 1949, da vi stillede forslag om indføjeelse af en sådan paragraf, forkastede vort forslag. Hvis der skal være mening i prislov og priskontrol, må det være sådan, at man ikke vilkårligt kan sætte priser og avancer i vejret, men forud må henvende sig til de rette myndigheder og dokumentere eller forsøge at dokumentere nødvendigheden af pris- og avanceforhøjelse og således, at den først kan gennemføres, når dens nødvendighed er dokumenteret, og når man på grundlag af en sådan dokumentation har fået tilladelse til den. Som sagt, hvis der skal være mening i en priskontrollov, bør den indeholde en sådan bestemmelse, og derfor har vi tidligere stillet forslag om en ligelydende paragraf, men med henblik på den øjeblikkelige situation tror jeg, at selv den højtærede handelsminister vil kunne indse, at en sådan paragraf som af os i ændringsforslaget under nr. 1 foreslået vil være et yderst gavnlige værktøj. Den vil simpelthen betyde, at alle prisforhøjelser, som er foretaget siden 1. marts, skal underkastes revision, og hvis de, der har forhøjet priserne, ikke kan dokumentere forhøjelsens berettigelse og få forhøjelsen af priserne godkendt, så skal priserne føres tilbage til det, de var. Jeg tillader mig derfor at anbefale dette vort ændringsforslag til såvel priskontrolministerens som det høje tings velvilje.

Vi har endvidere stillet et ændringsforslag under nr. 2. Det er et ændringsforslag, der tilsigter på et bestemt område at give prisloven samme affattelse, samme mening, som den havde før marts 1949. I marts 1949 indføjede man i prisloven en meget beklagelig bestemmelse om, at genanskaffelsesprisen for en vare kunne lægges til grund ved pris- og avanceberegning. Det forekommer os, at det er meget betænkeligt, at denne bestemmelse findes i prisloven. Man gjorde det dengang, fordi man sagde, at nu var priserne jo ved at falde, og desuden skulle prisloven gøres til en afviklingslov. Det forslag, vi her behandler, viser, at man har opgivet tanken om at afvikle prisloven; det er man klar over, det kan ikke lade sig gøre. Ja, men så forekommer det os, at så skal man også slette afviklingstendenserne i den gældende prislov, d. v. s. man skal på væsentlige områder føre prisloven tilbage til det, den var tidligere, helst endda med nogle forbedringer. Vi foreslår derfor, at denne bestemmelse om, at man har lov til at lægge genanskaffelsesprisen til grund for sine prisberegninger, slettes. Det kan ske, hvis man i lovens § 8, stk. 2, 3. punktum, lader ordene „eller genindkøb“ udgå.

Den højtærede minister formenes at være sagkyndig i hvert fald på et bestemt vareområde. Lad mig derfor underbygge vort forslag ved at fremdrage et eksempel netop fra dette vareområde, tekstilområdet. Det er sådan, at i henhold til den nugældende prislov er der intet i vejen for, at en tekstilgrossist, der ligger med metervarer, lad os sige kuponer til herrehabitter, indført og indkøbt for over et år siden, kan omkalkulere disse og i dag sælge dem til den pris, som varer af samme kvalitet vil koste ved genindkøb. I det år, der er gået, er der imidlertid sket en meget betydelig prisstigning, og det kan for sådan en stofkupon komme til at dreje sig om mellem 100 og 200 kr. Det forekommer mig, at det er aldeles urimeligt, at et sådant forhold ikke alene tolereres, men oven i købet er lov hjemlet, og hvis man virkelig vil gøre noget for at holde igen på de stigende priser, bør man derfor ikke alene vedtage den af den højtærede minister foreslåede ændring til prisloven, men også vedtage vort forslag om en ny paragraf og vort forslag om, at ordene „eller genindkøb“ slettes i den nugældende prislovs § 8.

Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop): Med hensyn til forståelsen af den ændring til loven, som er foreslået, skal jeg henvise til bemærkningerne til for-